

27. 8. 2015

ID: 98712

Podmínky řízení

Pravomocné zamítnutí návrhu na výkon rozhodnutí (exekuci) pro tutéž pohledávku mezi právním nástupcem původního věřitele a týmž povinným v již dříve zahájeném řízení pro formální vady návrhu není nedostatkem podmínky řízení podle ustanovení § 103 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 159a odst. 5 o. s. ř.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 26 Cdo 1078/2015, ze dne 23.4.2015)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v exekuční věci oprávněné VIAVOX, s. r. o. se sídlem ve Z., zastoupené JUDr. S.K., advokátem se sídlem ve Z., proti povinnému J. K., N., zastoupenému JUDr. I.J., advokátem se sídlem ve Z., pro 444.833,23 Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu ve Zlíně pod sp. zn. 13 EXE 2037/2010, o dovolání oprávněné proti usnesení Krajského soudu v Brně - pobočky ve Zlíně ze dne 23. října 2014, č. j. 58 Co 144/2011-239, tak, že usnesení Krajského soudu v Brně - pobočky ve Zlíně ze dne 23. října 2014, č. j. 58 Co 144/2011-239, se mění tak, že řízení o návrhu oprávněné na nařízení exekuce podle platebního rozkazu Krajského obchodního soudu v Brně ze dne 20. února 1996, č. j. 16 Cm 122/94-30, pro vymožení pohledávky oprávněné ve výši 444.833,23 Kč s příslušenstvím a pro náklady exekuce s tím, že provedením exekuce bude pověřen JUDr. Tomáš Vrána, soudní exekutor Exekutorského úřadu Přerov, se sídlem Komenského 38, 750 00 Přerov, se nezastavuje.

Z odůvodnění :

Na návrh oprávněné Okresní soud ve Zlíně usnesením ze dne 14. 12. 2010, č. j. 13 EXE 2037/2010-22, nařídil podle platebního rozkazu Krajského obchodního soudu v Brně ze dne 20. 2. 1996, č. j. 16 Cm 122/94-30, k vymožení povinnosti zaplatit oprávněné částku 444.833,23 Kč s 20% úrokem z prodlení ročně z částky 444.833,23 Kč od 16. 2. 1994 do zaplacení, náklady nalézacího řízení ve výši 25.220 Kč, náklady oprávněné a náklady exekuce, jejichž výši určí soudní exekutor v příkazu k úhradě nákladů exekuce, exekuci na majetek povinného; provedením exekuce pověřil JUDr. Tomáše Vránu, soudního exekutora, Exekutorský úřad Přerov.

K odvolání povinného Krajský soud v Brně - pobočka ve Zlíně usnesením ze dne 23. 10. 2014, č. j. 58 Co 144/2011-239, usnesení soudu I. stupně zrušil a řízení o návrhu oprávněné na nařízení exekuce podle platebního rozkazu Krajského obchodního soudu v Brně ze dne 20. 2. 1996, č. j. 16 Cm 122/94-30, pro vymožení pohledávky oprávněné ve výši 444.833,23 Kč s příslušenstvím a pro náklady exekuce s tím, že provedením exekuce bude pověřen JUDr. Tomáš Vrána, soudní exekutor Exekutorského úřadu Přerov, se sídlem Komenského 38, 750 00 Přerov, zastavil, a uložil oprávněné uhradit soudnímu exekutorovi JUDr. Tomáši Vránovi náklady exekuce ve výši 4.235,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení a povinnému náklady řízení před soudy obou stupňů ve výši 30.528,30 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce povinného JUDr. I.J. Soud dospěl k závěru, že návrh na nařízení exekuce v přezkoumávané věci byl podán společností VIAVOX, s.r.o., jakožto právní nástupkyní společnosti PROCAVIA, s. r. o., podle stejného exekučního titulu proti témuž povinnému pro vymožení totožné pohledávky jako ve věci vedené u Okresního soudu ve Zlíně pod sp. zn. 23 Nc 627/2006, a to za stejných skutkových okolností, za nichž již bylo v uvedeném předchozím řízení pravomocně rozhodnuto usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 20. 11. 2009, č. j. 26 Co 211/2009-100, který potvrdil usnesení Okresního soudu ve Zlíně ze dne 12. 12. 2008, č. j.

23 Nc 627/2006-83, jímž byl zamítnut návrh společnosti PROCAVIA, s. r. o., na nařízení exekuce na majetek povinného podle platebního rozkazu Krajského obchodního soudu v Brně ze dne 20. 2. 1996, č. j. 16 Cm 122/94-30, k vymožení povinnosti zaplatit oprávněné částku 444.833,23 Kč s 20 % úrokem z prodlení ročně z částky 444.833,23 Kč od 16. 2. 1994 do zaplacení a náklady nalézacího řízení ve výši 25.220 Kč, jelikož společnost PROCAVIA, s. r. o., přes poučení soudem nepředložila listiny prokazující v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 a 4 ex. řádu její tvrzení o přechodu práv z exekučního titulu na její osobu a nařízení exekuce tak v přezkoumávané věci brání překážka věci pravomocně rozhodnuté, což je neodstranitelný nedostatek podmínek řízení.

Usnesení odvolacího soudu napadla oprávněná včasné podaným dovoláním, ve kterém namítá nesprávné právní posouzení otázky, zda nařízení exekuce bránila překážka věci pravomocně rozhodnuté, protože byl-li návrh na nařízení exekuce, podaný původní oprávněnou, zamítnut pro nedostatek aktivní legitimace této společnosti, nemůže být jiný subjekt, který tuto procesní aktivní legitimaci má, z možnosti exekuce stejné pohledávky diskvalifikován.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) dovolání projednal a rozhodl o něm podle občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2013 (srov. Čl. II bod 2 zákona č. [293/2013](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony) – dále jen „o. s. ř.“, a po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o. s. ř. a že jde o rozhodnutí, proti kterému je dovolání přípustné podle ustanovení § 237 o. s. ř., neboť napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky procesního práva, která nebyla v rozhodování dovolacího soudu vyřešena [zamítnutí návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí (exekuci) jako překážka věci pravomocně rozhodnuté pro podání opětovného a totožného návrhu], přezkoumal napadené usnesení ve smyslu ustanovení § 242 o. s. ř. bez nařízení jednání (§ 243 odst. 1 věta první o. s. ř.) a dospěl k závěru, že dovolání je v otázce posouzení existence překážky věci pravomocně rozhodnuté opodstatněné.

Podle ustanovení § 52 odst. 1 zákona č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ex. řád“) nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

Podle ustanovení § 103 o. s. ř. kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).

Podle ustanovení § 159a odst. 5 o. s. ř. jakmile bylo o věci pravomocně rozhodnuto, nemůže být v rozsahu závaznosti výroku rozsudku pro účastníky a popřípadě jiné osoby věc projednávána znovu.

Překážka věci pravomocně rozhodnuté (rei iudicatae) brání tomu, aby věc, o níž bylo pravomocně rozhodnuto, byla znovu projednávána. Nastává v první řadě tehdy, má-li být v novém řízení projednávána stejná věc, tedy tentýž nárok nebo stav, o němž již bylo pravomocně rozhodnuto, který vyplývá ze stejných skutkových tvrzení a týká se stejných osob nebo jejich právních nástupců (srov. Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád I. § 1 až 200za. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 1098).

V případě, že v době podání opětovného návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí (a v případě vymáhání peněžitého plnění i stejným způsobem) byl již pravomocně nařízen výkon rozhodnutí podle původního návrhu, nastává vždy překážka věci pravomocně rozhodnuté, ale jestliže předchází návrh na nařízení výkonu rozhodnutí byl zamítnut, toto rozhodnutí nezakládá bez dalšího překážku věci pravomocně rozhodnuté pro řízení o novém návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí podle stejného exekučního titulu. Překážka věci pravomocně rozhodnuté tak v případě zamítnutí návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí pro nedostatek formální vykonatelnosti nenastává (srov. Svoboda, K., Smolík,

P., Levý, J., Šínová, R. a kol: Občanský soudní řád. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 882).

V projednávané věci bylo zjištěno, že exekučním titulem je platební rozkaz Krajského obchodního soudu v Brně ze dne 20. 2. 1996, č. j. 16 Cm 122/94-30, kterým byla O. W. a povinnému uložena povinnost zaplatit Investiční a poštovní bance, a.s., Praha, částku 497.837,26 Kč s úrokem z prodlení ve výši 20% ročně z této částky od 16. 2. 1994 do zaplacení s tím, že plněním jednoho z odpůrců zaniká v rozsahu plnění povinnost ostatních odpůrců. Smlouvou o prodeji podniku ze dne 19. 6. 2000 byla pohledávka přiznaná exekučním titulem prodána Československé obchodní bance, a.s. a následně byla opakovaně postoupena, nejdříve smlouvou o postoupení pohledávky ze dne 27. 2. 2004 společnosti CDV-2, Ltd., poté smlouvou o postoupení pohledávky ze dne 30. 1. 2006 společnosti PROCAVIA, s. r. o., a konečně smlouvou o postoupení pohledávky ze dne 25. 10. 2010 společnosti VIAVOX, s. r. o. (zde oprávněná).

V posuzované věci dospěl odvolací soud k závěru, že ačkoli po zamítnutí návrhu na nařízení exekuce, podaném společností PROCAVIA, s. r. o. (srov. shora citované odůvodnění napadeného rozhodnutí), došlo k dalšímu postoupení pohledávky na současnou oprávněnou, není tato skutečnost pro posouzení překážky věci pravomocně rozhodnuté právně významná, neboť řízení se týká totožných osob rovněž v případě, jestliže v novém řízení vystupují právní nástupci osob, které byly účastníky pravomocně skončeného řízení. Opomenul však, že překážka věci pravomocně rozhodnuté neexistuje, byl-li předchozí návrh na nařízení výkonu rozhodnutí (exekuce) zamítnut pro formální vady návrhu (v této věci nesplnění podmínky podle ustanovení § 36 odst. 3 a 4 ex. řádu listinami zde uvedenými prokázány převod práva vyplývajícího z exekučního titulu) a nikoliv zamítnut pro jeho materiální nevykonatelnost. Jinak řečeno, pravomocné zamítnutí návrhu na výkon rozhodnutí (exekuci) pro tutéž pohledávku mezi právním nástupcem původního věřitele a tímž povinným v již dříve zahájeném řízení pro formální vady návrhu není nedostatkem podmínky řízení podle ustanovení § 103 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 159a odst. 5 o. s. ř.

Vzhledem k tomu, že usnesení odvolacího soudu není správné, neboť spočívá na chybném právním posouzení věci, a protože na základě dosavadních výsledků řízení je možné o věci rozhodnout, Nejvyšší soud napadené usnesení Krajského soudu v Brně - pobočky ve Zlíně ze dne 23. 10. 2014, č. j. 58 Co 144/2011-239, podle ustanovení § 243d písm. b) o. s. ř. změnil tak, že se řízení nezastavuje; o náhradě nákladů řízení se nerozhoduje, neboť rozhodnutím se řízení nekončí. V dalším řízení bude odvolací soud znovu rozhodovat o podaném odvolání povinného.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)

- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výživné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)